

Stór vanlukka í Fraklandi

Meira enn 300 fólk í einum býi í Suðurfrankríki hava mist lívið, tá stór vatnbyrging sprongdist og ein bylgja uppá 4—5 metra hædd floymdi yfir bygðina, sum liggur í einum dali beint niðanfyrir byrgingina. Vanlukkan hendi í fyrradagin.

So at siga öll húsin í bygðini eru oyðilogd, nógv eru farin við vatnstreyminum. Sjúkrahúsið stendur tó óskalað, tað er á eini høvd og er tí sloppið undan floyminum.

Við ein strandveg, ið verður bygdur stutt frá byrgingini, lógu fleiri hundrað mans og svóvu í arbeðsbarrakkum, ið allar vórðu tiknar av

grund av floyminum, og nógvir menn druknaðu.

Ymskir trupulleikar gjördu, at bjargingarroyndirnar í fyrstuni ikki komu í rétta legu. Myrkrið tarnaði nógv. Hermenn úr grannabygdunum komu til hjálpar, og eitt franskt hangarskip bleiv tikið til stöð fyri helikoptarar, ið tóku lut í bjargingararbeiðinum. Eisini deildir av amerikanska flotanum í Meðalhavinum sendu hjálpar.

Tann stóra Malpasebyrgingin er 61 m høg, og vatnið í henni er 7 km til longdar og 3,5 km breitt, hylurin rúmar 50 mill. kubikmetrar av vatni.

Tað ringa veðrið, ið herjað hevur um Suðureuropu, hevur verið orsök til hesa stóru vanlukku. Longu dagin fyrri, vórðu menn varðugir við, at byrgingin fór ikki at halda, og sleptu teir tí nakað av vatninum, men tað hevur so ikki hjálpt.

Í bygðini, har vanlukkan hendi, búgva 14.000 fólk, men meginparturin bjargaði sær. Nógv fólk bjargaðu sær á húsatekjum og ymsum rekkum.

Nógv av jarnbreytum og stór vega strekkir eru heilt burturskolað.

Óhapp

Mánadagin í næstseinastu viku hendi óhapp í kolanámunum í Hvalba, sum lætt kundi kostað mannalív. Maðurin, sum hesa ferð var fyrri óhappi, var Jaspur N. Jespersen, hann er 57 ára gamal og kann tí hava ringt við at bliva arbeðsforur aftur av einum so álvarssomum smeiti.

Tíverri hava nógv óhapp verið seinastu tíðina, og kann tað eisini altíð væntast í einum so vandafullum lívsyrki.

Tað er ikki alt gull, ið glitrar, sigur orðatakið, og satt er tað. Tað er ikki bert gull at vinna í kolanámunum, tað er hart vunnin peningur og eitt vandafult arbeiði, sum fólk, ið einki kenna til tað, ikki duga at meta um. Ein kolararbeiðari fær tí ongatíð onnógv fyrri sitt arbeiði, um tað nú kanska kann verða hildið av tí, at kolið liggur so høgt í prisi; tað er ikki har, ið tyngdin liggur. Lat okkum hugsa okkum til, at skaðin hendi týsdagin istaðin fyrri mánadagin, tá hann lá av landsynningi við ódn, tá hevði ikki verið gjørligt at komið so skjótt undir læknahond, og tað vildi verið alt annað enn gott. Hetta verður sagt, tí hetta er eitt av teimum mongu talandi dømunum um, hvussu neyðugt tað er at fáa vegasamband við Tvøroyri — og ongatíð ov skjótt. Hetta er ikki fyrsta ferðin, tilk óhapp hava verið, men tað hevur altíð held verið við óhæddi, sum t. d. hesa og so mangna aðrar ferðir. So tá tað frá vissum síðum ikki verður hildið so neyðugt við vegasambandinum Tvøroyri—Hvalba, so er tað bert av teirri orsök, at viljin er ikki til staðar at skilja týðningin, ið veruliga liggur í hesum hjartalíki Hvalbinga. — At tað ikki er neyðugt at fáa vegasamband aðra staðin, verið ósagt. — Men tó skal tað einaferð enn slást fast, at einki vegasamband er neyðugari enn millum Tvøroyri og Hvalba — tað skal eingin koma við.

Tíðindabræv

Míðvágur, 30. nov. 1959.

Nú eru fjøllini gingin og hevur skorist væl bæði til nøgd og góðsku, best hevur tó skorist í teimum heimaru høgum, serliga í hagapartinum Nýpun; har var bæði av tí besta og tí mesta.

Eplini komu ikki at roynast so væl í ár vegna tess, at svartaspillan kom alt ov tíðliga, og gjørdi hon stóran skaða, so tað bleiv eitt heilt mislukkað ár við eplunum.

Tann 27. var ein russabátur við kei her, hann var kominn við nakað av síld. Tað er tann fyrsti russari, sum hevur verið við kai her. Tað ljóðaði nakað undarligt, tá ið vit hoyrdu í útvarpinum tað kvöldið, at ein russari lá á Sörvági við Síld. Tað mundi helst vera eini skeivt tíðindi, tí russurin lá her við Miðvágs kai, og síldin varð flutt til Sörvágs við bil.

Við stoyplarbeiðinum til nýggja skúlan Miðvág-Sandavág hevur ikki gingið av tí besta, so nú kann sigast, at stoyplarbeiðið, sum skuldi vera liðugt síðst í august, tað er ikki liðugt enn og verður tað neyvan fyrri jól. Tað kann ikki sigast at hava gingið skjótt við tí, tó er hovuðsbygningurin kominn so langt, at hann er kominn undir tak.

Fiskiskapi er einki at siga frá, tí veðrið er ikki til útróður, og verri enn so. Tó var slakkaklettur úti í gjár, og fekk hann millum 4—5 túsund pund. Tað var bara gott. So um veðurlagið var betur, hevði óivað fingist nakað av fiski.

Tíðindamaður.

Automattelefonin. Síðsta leygarkvöld varð automattelefonin í Klaksvík tikin í brúk. Samstundis versnaði telefonsambandið við bygðirnar í stórum. — Tað tekur nú ofta fleiri tímar at fáa t. d. Havnina.

Einki sakarmál móti Kjærbøl

Dómsnevndin, ið sett varð at kanna viðurskiptini viðvíkjandi Hans Hedtoft-vanlukkuni, hevur nú gjørt kunnugt tann partin av frágæðingini, ið varð gjørd sum uppiðskoyti. Nevndin sigur, at Kjærbøl, fyrrv. grønländsmálaráðharri, heldur fast við, at hann ikki kendi ta fyrstu skipara tilráðingina, har teir ávarðaðu imóti at sigla til Grønlands á vetrartíð, meðan hann var kunnugur við ta seinni tilráðingina, har teir tóku undir við tankanum um vetrarigling.

Dómaranevndin heldur einki vera at ivast í, at Kjærbøl hevur greitt frá, so væl sum hann kann minnst, og heldur nevndin ikki orsök vera til at leggja sak móti Kjærbøl Heldur ikki ríkisadvokaturin heldur grund vera saksøkja hann.

Tað er í evstu løtu, at fáa skýgvað allan illvilja til viks, ið forðar hesum lívsneyðuga máli at gerast veruleiki.

Teir lótingsmenn, ið siggja óðrvisi uppá hetta mál, teir megu royna at hugsa meira reit logisk uppá málið, tí annars verður tað ikki bert málinum til skaða, men eisini teimum sjálvum — tað er vist. —n.

Havnar Fimleikarfelag 50 ár

Mikudagin 9. desember verða 50 ár, síðan Havnar Fimleikarfelag varð stovnað. Av teim, ið stovnaðu felagið, eru 2 á lívi enn: Ove Lützen og Valdemar Rein.

Hetta hevur verið eitt livandi felag. Tað hevur sum so mong onnur havt sínar trupulleikar til tíðir, og ikki hevur altíð tey fyrri árin verið lætt at fingið lærarar; men hóast luttøkan stundum ikki var so stór, hevur felagið kortini havt venjingar — so vitt okkum kunnugt — á hvørjum vetri, síðan tað varð stovnað, og fimleikur man vera tann ítrottagein, føroyskar kvinnur fyrst fóru undir at foka av álvara.

Á hesum øki hevur Havnar Fimleikar felag verið ein forspákarari í Føroyum. Tað er í dag eitt so livandi felag sum nakrantíð, og vit ynskja tí langa framtíð og góða.

I morgin hevur felagið fimleikafram-sýning, og leygarkvöldið 12. desember verður 50-ára veitsla hildin í Klubbanum.

KANTORPLÁSS

Havnar Sjúkrakassi sóknast eftir einum kantorfólki, ikki yngri enn 18 ár, frá 1. januar 1960.

Sjálvskrívað umsókn má vera latin á kantorið í seinasta lagi leygardagin 12. desember í ár kl. 1.

Greinligari upplýsingar fáast við at venda sær til formannin, Jøen A. Rasmussen, telefon 1836.

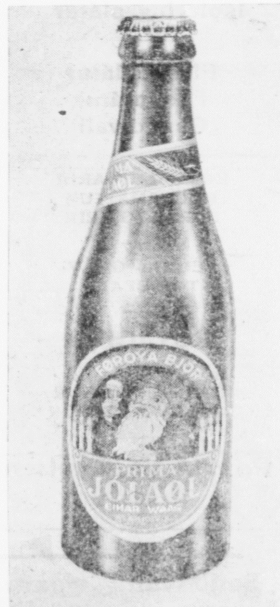
Havn, 1. desember 1959.

Havnar Sjúkrakassi.

HITT KENDA JÓLAOLÍÐ FRÁ

Føroya Bjór

ER NÚ AFTUR AT FÁA

SPYRJÐ EFTIR TÍ HJÁ KEYP-MANNI TYGARA

Úr Hvalba

Tað er langt síðani, tað visti seg, at kolararbeiðið ikki verður nokur álitandi vinna, ið kemur at geva ta neyðturvuligu ársvinnu, og ongatíð hevur hetta vist seg sjónskari enn í ár. Men ikki er atlanin at gevast á hondum, men at leggja á annan bóg. Í hesum sambandi hevur arbeðsmannafelagið og Roynsð kolasøla havt fund, har fundurin einmælt samtykti at fara undir at bygga hús til flaka- og frystivirki.

Roynsð kolasøla skal seta munandi av partapeningi til.

Er einki mark?

Tá lögmaður fór til Danmarkar, segði 14. sept. seg hava fregnað eftir, hvat ørindir hansara vóru, og tá tað ikki eydn aðist at fáa uppspurt um ørindir lögmannsins, so veit blaðið einki uttan at ilgita um, at lögmaður skal vera farin til Danmarkar vegna líkviditetstrupulleikar landskassans.

Men hetta er einans fólks gitan at bera út millum fólk, og við hesum sýnir 14. sum so mangan, at einki mark er fyrri hvat falsum, hann kann fáa seg til at bera út millum fólk, bert tað kann skaða lögmann og landsstýrið. Tað er mangur, sum spyr, hvadan 14. sept. hevur hosi tíðindi frá, og hví blaðið fær seg til at bera slíkt mæst út millum fólk. Men skilafólk kenna ta muru, sum er í hovuðspenni 14. Septembers, so at tey taka slíkt ikki fyrri fult. Tey vænta ikki annað tilfar uttan av hesum slagnum. —

Mangt verður í neyðini nýtt.